

وزارتخانه چگونه از فن آوری های نوین (مثل دیجیتال سازی، واقعیت افزوده، یا هوش مصنوعی) برای مستندسازی، حفاظت و معرفی میراث فرهنگی به نسل های آینده استفاده می کند؟

چه در دیجیتال سازی و چه در واقعیت های افزوده و هوش مصنوعی باید پذیریم که به دلایل مختلف از جمله اعتبارات و دیدگاه سنتی ما دچار مشکلاتی در این حوزه هستیم و نیاز است تا با ایجاد نگاهی نوآورانه از این مرحله عبور کرده و از پوسته خود بیرون بیاوریم و بدانیم که اگر می خواهیم روی صنعت گردشگری به عنوان صنعت روز کشورمان سرمایه گذاری کنیم باید با علم روز جهان در این حوزه همسو باشیم.

به واسطه تنوع اقلیم در ایران تمدن های متنوعی در این اقلیم رقم خورده است و ما هیچ راهی برای توسعه پایدار به جز توجه به گردشگری و مسائل وابسته به آن نداریم. چرا که جهانیان عطش دیدن تخت جمشید و پاسارگاد و مساجد ما را دارند؛ بنابراین توجه به گردشگری می تواند محیط زیست ما را حفظ کرده و توسعه پایدار را به پایدار تبدیل کرده و حتی روستاها را درگیر توسعه کند. چیزی که ما حتی در توسعه صنعتی نمی بینیم. اما اماکن تاریخی و با زیباییها

امیدوارم که بحث گفت و گو ایران با آمریکا به سرانجام برسد و شاهد باز شدن درها به روی گردشگران از تمام جهان به کشور عزیزمان و به تبع آن رونق اشتغال و اقتصاد و ثروت آفرینی در حوزه های مختلف در کشور باشیم. اعتقاد من بر این است که میراث علی رغم فراز و نشیب های بسیار زیاد و نوع نگاهی که بر آن وجود دارد و علی رغم مشکلات عدیده بودجه ای و ریالی خیلی خوب و موفق کار کرده و توانسته است از هویت کشورمان به خوبی دفاع کند.

آثار فرهنگی ما مانند ویتروینی است که سابقه فرهنگی و تاریخی کشور را در جایگاه جهانی مانند یک ویتروین عرضه می کند. همه قاطبه مردم دنیا به مباحث فرهنگی و تاریخی علاقه مند هستند، وقتی که ما بتوانیم این موضوع را از لحاظ کمی رشد دهیم، کمک خواهد کرد تا جایگاه بهتر را در عرصه جهانی برای کشورمان ثبت کنیم. ما در پرونده ای مانند جشن صده یک پرونده را ثبت کردیم، هرچند در واقعیت و براساس مفاد کنوانسیون ها و پیمان نامه های یونسکو اصلا یک مجموعه سیاسی نیست، اما متأسفانه پشت تمامی این موارد یک نگاه سیاسی وجود دارد. زمانی که ما یک جشنی را تحت عنوان جشن صده در معتبرترین شورای بین المللی یونسکو ثبت می کنیم، فارغ از اینکه نام ایران آورده می شود و جشنی که نماد شکرگزاری و شادی یک سرزمین است ثبت می شود، در واقع یک نوع فعالیت دیپلماتیک برای مبارزه با تهاجم فرهنگی نیز اتفاق می افتد. این جشن که غالباً به نام زرتشتیان ایران است و با این اتفاق ما از حقوق یک اقلیت دفاع کرده ایم و با زمانی که ساز ریاب ثبت شد در واقع نیم نگاهی به استان های مرزی مانند سیستان و بلوچستان داشتیم تا هنر این خطه در سطح جهانی دیده شود. این اتفاقات جایگاه ایران را از حوزه های مختلف افزایش می دهد و بسیار می تواند ارزشمند باشد.

این روزها ما یک پرونده تحت عنوان مساجد ایرانی را در دستور کار داریم که اگر ثبت شود اتفاق بزرگی در این حوزه در عرصه جهانی اتفاق خواهد افتاد. ثبت مواردی از این دست و کاروانسراها به تنهایی می توانند از کیان سرزمینمان به خوبی و به حق دفاع کنند.

در پرونده لژسازی که در بالاترین محفل علمی فرهنگی دنیا به ثبت رسیده است فقط ۷۴ بار نام خلیج فارس در پرونده لژسازی آمده است و این روزها زمانی که مساجد ایرانی را ثبت می کنیم، این اتفاق تأکیدی بر هویت مذهبی و ملی و ارائه های معماری کشورمان است که تقویت دیپلماسی کشورمان را در پی دارد.

می گیرد، مورد پایش و مرمت قرار می گیرند. بخش های دیگر را که توان مرمت آن را نداریم، تحت عنوان کاروانسرا و میهمانسرا به بخش های خصوصی واگذار می کنیم تا هم به محل های اقامتی و... تبدیل شده و هم تبدیل به منابع درآمدی برای میراث فرهنگی و خزانه دولت شوند. در سال گذشته ما ۱۶۰۰ میلیارد تومان بودجه برای کل وزارت میراث فرهنگی داشتیم که بسیار اندک و ناچیز است.

همانطور که می دانیم کشور ایران به واسطه پیشینه تمدنی که دارد یک میلیون اثر از محوطه ها، ابنیه ها و سایر... اماکن تاریخی دارد که ۱۶۰۰ میلیارد تومان با در نظر گرفتن تعدد این آثار رقم ناچیزی به شمار می رود.

بزرگترین چالش ما در طول این سال ها این است که کار مرمتی بسیار زمان بر و هزینه بر بوده و متأسفانه با این اعتبارات قطره چکانی ما در این حوزه در وضعیت خوشایندی به سر نمی بریم. بنابراین وزارت میراث فرهنگی همیشه با این چالش روبه رو بوده و نتوانسته است توان مالی و عددی لازم را به خود اختصاص دهد.

قطعاً ادبیات تلخ «ایران هراسی» سال هاست که پس از پیروزی انقلاب به واسطه مخالفت های جهانی با انقلاب ایران وجود داشته و ما با آن روبه رو بوده ایم. یکی از اولین عایدات آثار در حوزه ثبت جهانی این است که تصویرسازی مناسب از آثار تاریخی و کهن موجود کشورمان در سطح جهانی شکل گرفته و حرکتی هوشمندانه برای مبارزه با نظرات مخالف علیه کشورمان در عرصه جهانی شکل گیرد.

ایران واقعاً کشور زیبا است اما این زیبایی باید به تصویر کشیده شود و از آنجایی که ما به بنگاه های تبلیغاتی دسترسی نداریم و به نوعی در این حوزه در تحریم به سر می بریم، اما ثبت یک اثر اتفاق خوبی بر علیه این اتفاقات نازیبا می تواند رقم بزند. مانند ثبت ۵۲ کاروانسرا که در سطح ملی به ثبت رسیدند، که چه بسا بسیار دور افتاده بودند و کمتر کسی نام آنها را شنیده بود، مانند دو کاروانسرا در آذربایجان شرقی که چه بسا در میان محلی ها ناشناس بود اما دو توریست آلمانی راه طولانی را برای دیدن آنها طی کرده بودند. که نشان از تصویرسازی نشان از معرفی این آثار به گردشگران و توسعه فضای گردشگری و تولید ثروت و رشد اقتصاد گردشگری کشور است. اتفاق خوب در این عرصه اینها است که این آثار در گستره جغرافیایی کشورمان پخش هستند و می توان با برنامه ریزی مناسب ورود گردشگران را به جای جای کشور داشته باشیم و فارغ از مسائل سیاسی

